

at en derfra hentet Frygt for at tilstøde en videre Afgang for Brænderidriften paa Landet ikke kan anses for tilstrækkelig hjemlet; Diet maa i Almindelighed nu antages aabnet for, at en saadan Benyttelse af Materialet, som Smugbrændingen medfører, kun er en Bortodslen af det, og veldrevne Landbrænderier ville, om fornødent, end yderligere bestyrke Landbrugerne hert. At Brændevinsbrændingen overhovedet langt snarere egner sig til at være en Landboindustri end en Kjøbstadindustri, er formentlig tilstrækkelig klart efter Forholdets Natur, væsentligen fordi de Biprodukter, som følge med Bedriften, finde deres rette Anvendelse paa Landet til Gavn for Agerbruget og Kreaturholdet. Havde Brændevinsbrændingen ikke ved tidligere Bestemmelser været indskrænket til Byerne, turde denne Fabrikation i det Hele vistnok ogsaa nu have staaet paa et høiere Trin end Tilfældet er.

Uagtet Afgiften er fastsat til en enkelt Størrelse, 96 β . pr. Td Karrum, og saaledes tilsyneladende rammer alle Brænderier ens, indeholdes der dog i selve denne Ligelighed en ikke ringe Ulighed. Medens der nemlig ved Brænderidriften i Kjøbstaden hovedsagelig lægges Vægt paa selve Brændevinsudbyttet, og Værmen af mange kun betragtes som et Biprodukt, der i flere Tilfælde ikke kommer fuldt til Nytte, drives Landbrænderierne hovedsagelig for Kreaturholdets og Agerbrugets Skyld, og Brændevinen betragtes der mere som et værdifuldt Biprodukt. Egnende er ogsaa Tilfældet ved de Brænderier, hvor der tilvirkes Gjev, idet i disse Gjevudbyttet anses som Hovedsagen. Beskatter man alle disse Brænderier med samme Afgift pr. Td. af Gjevingsklarrets Numindhold uanset det af de forskellige Diemed med Driften fremgaaende forskellige Udbytte af Brændevin, fremkommer saaledes en Ulighed i Beskatningen. En anden Ulighed hidrører fra de forskellige Brænderiers forskellige Indretning og det deraf følgende forskellige Udbytte, de give, navnlig have saaledes de større Brænderier, særlig Dampbrænderierne, en Fordel fremfor de mindre Brænderier. Om nu end Intelligents og Kapital altid i Fabrikbruget maa faa Overvægten, turde det dog formentlig

ikke være paa Statskatterne at saadant bør finde Sted; disse bør derimod være saaledes ordnede, at de ramme Alle ligeligt. Ogsaa efter forskellige Materialer, der anvendes til Udvinning af Brændevin, fremkaldes en Ulighed, eftersom det ene Slags Materiale giver et større eller mindre Udbytte end det andet.

Uligheden kommer i det Hele deraf, at medens det, som man vil ramme ved Beskatningen, er Brændevinstilvirkningen: den tilvirkede Mængde Brændevin, er det Middel, hvorigennem man søger at ramme Beskatningsobjektet, kun ufuldkomment til Diemedets Dynaelse, idet man lægger Skatten paa et Redskab, hvis forskellige Anvendelsesmaade kan betinge et meget forskelligt Udbytte.

Har den nuværende Beskatningsmaade saaledes Mangler i hin Retning, er der desuden forbundet andre Ulemper med den, som have en ikke mindre væsentlig Betydning.

Den lægger nemlig et stort og besværende Baand paa hele Bedriften til Skade for dens frie Udvikling. I det Skatten hviler paa Gjevingsklarret, er den lagt midt ind i Bedriften og paa et af de væsentligste Punkter i samme; den kan derfor ikke undlade at være hindrende for Brændevinsbrænderens Frihed i Fabrikationen, og er saameget mere besværende, som Frihed netop paa dette Punkt er af overveiende Betydning. Den medfører Nødvendigheden af mangehaande Bestemmelser om de benyttede Redskabers Art og Størrelse, og af en note Efterlevelse af de trufne Kontrolforanstaltninger, hvorved den stedse virker som en Hemsko paa Bedriften og den frie og bedst mulige Benyttelse af Materialet. Paa den ene Side udelukker den derhos Anvendelsen af saadant Stof ved Brændevinsbrændingen, som vel fuldkommen godt vilde egne sig dertil og hvis Anvendelse vilde komme Landbruget tilgode, men som ikke giver et saa stort Udbytte, at dette staaer i Forhold til Afgiften. Paa den anden Side frister den Brændevinsbrænderen til, for at spare Afgiften, at indmæske hver Gang en større Mængde Materiale end en hensigtsmæssig Drift tilligger. Og da en tyk Indmæskning afgjæver ufuldkomment og derfor giver et forholdsvis